

Τί συμβαίνει με τὸν κ. Κ. Ἀναγνωσταρᾶ, τὸ συγγραφέα τῆς κωμωδίας ὁ «Χαϊδεμένος», μετὰ τὴν ὁποία ἐγκαινίασε ὁ κ. Ἀβδῆς τὸ καινούριο κομψὸ καλοκαιρινὸ θέατρο ποὺ ἀπέκτησε, καὶ ποὺ κατορθώνει, ἐνῶ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς πόλης, στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου, νὰ εἶναι ἀπομονωμένο ἀπὸ τοὺς θεατοὺς; Ὁ κ. Ἀναγνωσταρᾶς δημοσίευσε πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ ἓνα ταξιδιωτικὸ, «Ἐνα ταξίδι λαχεῖο», ποὺ φανερώνει ἓναν ἄνθρωπο προικισμένο μετὰ παρατηρητικότητά καὶ χιοῦμο καὶ ποὺ ἔχει ἐναποθηκεύσει πολλὰ προσλαμβάνουσες παραστάσεις, δηλαδὴ μορφωμένο, καλλιεργημένο. Πῶς συμβαίνει ἐκεῖνος ποὺ ἔγραψε τὸ «Ἐνα ταξίδι λαχεῖο» ἅμα γράφει θεατρικὰ ἔργα νὰ μὴν παράγει παρὰ ἄθλια κατασκευάσματα; Ὁταν πληροφορήθηκα ὅτι ὁ συγγραφέας τοῦ «Ταξιδίου λαχεῖο» καὶ τοῦ «Χαϊδεμένου» εἶναι τὸ ἴδιο πρόσωπο, ξεμείνα κατὰ-πληκτῆ. Ὁ κ. Ἀναγνωσταρᾶς εἶναι μιὰ ἀκραία ἀπόδειξη τοῦ πόσο ἀντιφατικὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τοῦ πόσο δὲν μπορούμε ποτὲ νὰ ὑπολογίσουμε καὶ νὰ προδικάσουμε ἀπὸ μιὰ του ἐκδήλωσιν μιὰν ἄλλην. Ἄν οἱ κωμωδίες τοῦ κ. Ἀναγνωσταρᾶ εἶχαν μόνον τεχνικὰ ἐλαττώματα, τὸ φαινόμενο δὲ θὰ ἦταν καὶ τόσο παρόμοιον· τὸ θέατρο εἶναι δύσκολο εἶδος· ἀλλ' ὁ κ. Ἀναγνωσταρᾶς, ἐνῶ φανερώνει στὸ ταξιδιωτικὸ του λεπτὴ καλαισθησία, στὰ θεατρογραφήματά του ξεγλιστρᾷ σὲ βαναυσότητες. Ὁ «Χαϊδεμένος», ἐνῶ θέλει νὰ εἶναι, ὅπως τὸ δηλώνει τὸ πρόγραμμα, μιὰ σάτιρα τοῦ φροῦδισμού καὶ μιὰ κωμωδία χαρακτήρων, δὲν εἶναι παρὰ μιὰ κωμωδία ἱντριγκας, πολὺ ἀδέξια καὶ ἄτεχνα πλεγμένη, ἀλατισμένη ἐπιπλέον μετὰ πολλὰς

χοντροκοπιές, κι όπου ο φρουδισμός δεν είναι παρά ένα έντελως δευτερεύον και παροδικό μοτίβο. 'Ο κ. 'Αναγνωσταράς δὲ φαίνεται οὔτε νὰ υποπτεύθηκε τί εἶδος ἔφτιαξε, καὶ πὼς ἡ κωμωδία Ἰντριγκας, ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶναι ρηχὴ καὶ κενή, δὲν ἐπιδέχεται νὰ μὴ λειτουργήσει ὁ μηχανισμὸς τῆς σὰν τοῦ ρολοιοῦ ἀκριβείας.

'Η ἐρμηνεία προκάλεσε κι αὐτὴ πολλές ἀντιρρήσεις. 'Ο κ. 'Αβδῆς εἶναι βέβαια ἓνας ἐξαίρετος, θαυμάσιος κωμικός, εὐφάνταστος, ἐπανοητικός καὶ πάντα λεπτός, πού κατορθώνει καὶ τίς πιὸ σκαμπρόζικες καταστάσεις νὰ τίς συγκρατεῖ ἀπὸ κάθε παρέκκλιση στὴ χυδαιότητα, ἀλλὰ πού κάποτε παρασέρνεται ἀπὸ τοὺς ἐκδηλους αὐτοσχεδιασμούς του σὲ ἀτοπήματα. "Ὅσο κι ἂν τὸ κείμενο τοῦ κ. 'Αναγνωσταρά δὲν ἦταν ἄξιο ἰδιαίτερου σεβασμοῦ, δὲν ἄρμοζε νὰ παρεισφύσουν σ' αὐτό, ἔστω καὶ γιὰ νὰ τὸ ζωνρέψουν, ὑπαινιγμοὶ σὲ ἐπίκαιρα γεγονότα, πού ἦταν προσθήκες τῆς στιγμῆς. Μιὰ κωμωδία, ἔστω καὶ προβληματικῆς ἀξίας, δὲν εἶναι σκετὸς ἐπιθεώρησης.

'Ὅπωςδὴποτε, τὸ παίξιμο τοῦ κ. 'Αβδῆ δὲν εἶχε καμιὰ σχέση, καμιὰ ἐνότητα τόνου καὶ ὅφους μὲ τοῦ συγκροτήματός του. Μόνον ἡ νεαρὴ ἡθοποιὸς καὶ γυναίκα του, Κα Ντία 'Αβδῆ, ἡ ὁποία ἐπέδειξε πολλὴ χάρη, τσαχπινιὰ καὶ μπρίο, πιθανόν ἐπειδὴ εἶχε μὲ ἰδιαίτερη φροντίδα διδαχθεῖ ἀπ' αὐτόν, τὸν παρακολούθησε κάπως. Οἱ ὑπόλοιποι ἡθοποιοὶ ἦταν ἐντελῶς ἀδέξιοι κι ἀδύναμοι· περιορίσθηκαν νὰ σταθοῦν καὶ νὰ κινηθοῦν στὴ σκηνή, χωρὶς νὰ παίξουν. 'Η Κα 'Αννα Σταυρίδου, πού ξαναεμφανίσθηκε στὸ θέατρο ὕστερα ἀπὸ μιὰ μακριὰ ἀπουσία, κι ὁ νέος κ. Γ. Κοτρώνης, ἦταν οἱ μόνοι ἡθοποιοὶ πού ἐπαιξαν· κράτησαν εὐπρόσωπα καὶ ἱκανοποιητικὰ τὸ μέρος τους, ἀλλ' ἦταν τοποθετημένοι σὲ μιὰν ἐντελῶς ἄλλη σκιάλα ἀπὸ τοῦ κ. 'Αβδῆ. Οὐσιαστικά, ὅ,τι παρακολούθησαμε ἦταν ἓνας μονόλογος τοῦ κ. 'Αβδῆ· ἓνας μονόλογος ἀστραφτερός, ἐκρηκτικός, συναρπαστικός, ἀλλὰ μιὰ ὀλόκληρη παράσταση δὲν μπορεῖ ν' ἀπαρτίζεται μόνο ἀπὸ ἓνα μονόλογον.

Ἡ σκηνογραφία ἦταν ἔργο τοῦ κ. Ἀνεμογιάννη· ἔτσι λέει τὸ πρόγραμμα. Χωρὶς αὐτὴ τὴν πληροφορία, ἴσως ἐπειδὴ ὁ κ. Ἀνεμογιάννης ὅταν τὴ ζωγράφιζε δὲν ἦταν στὶς καλές του ὥρες, δὲ θὰ τὸ εἶχα ὑποπτευθεῖ· δὲν ἔφερνε τὴ γνώριμη σφραγίδα τῆς μαγευτικῆς του καλαισθησίας.